

Pou de glans de la Serra

Sant Martí d'Albars

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 350 metres per pista forestal a ponent de la carretera BV-4342, punt quilomètric 3'300

Coordenades:

Latitud: 42.04546
Longitud: 2.06559
UTM Est (X): 422669
UTM Nord (Y): 4655246

Classificació

Número de fitxa 08225 - 35
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: S'ha netejat recentment.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00033
Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dt., 26/09/2006 - 02:00

Descripció

El pou de glans o tina es troba situat a uns 130 metres a l'oest de les granges que hi ha sobre la casa de la Serra.

És un pou circular excavat a la roca natural, situat a l'extrem d'un planell rocós de lleuger pendent. El pou,

que ha estat recentment buidat i netejat, presenta un diàmetre de 198 centímetres, i una profunditat que varia, a causa del desnivell en què està excavat el pou, entre els 190 centímetres al punt més profund i 115 centímetres al punt de menys profunditat. Al fons del pou hi ha un forat lateral que es taponava amb una caixa quan el pou estava ple d'aigua i glans, i que permetia buidar-lo d'aigua i netejar-lo quan ja no feia servei.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). A Sant Martí d'Albars, i al Lluçanès central en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975). Aquests pous de glans es construïen en una zona rocosa i estaven formats per un forat circular picat a la roca natural i una entrada per on abocar-hi les glans i fer-hi entrar l'aigua. Alguns també tenien un forat lateral al fons del pou que permetia buidar-lo, i que es taponava amb una caixa. Hi ha pous de glans que presenten uns graons descendents per accedir a la part interior.

Bibliografia

VILARRASA, S., La vida a pagès, Impremta Maideu, 1975

